

Просто змінила масштаб –
Й що ходи тепер,
Що літай...
Ну, а я знайшла.

* * *

У мене
також немає дому, знаєш.
Якщо знайдеш –
то це назавжди.
Нема і дверей, відчинених навстіж,
проте йти
є завжди
куди.

Ти зажди,
може, влітку цю втому вловиш.
Не тепер: не проси, не піду!
Може, літом, блукаючи
лісом босоніж,
ти вполюєш жадану біду.

Бо якщо надивитись на зорі,
перед тим як лягти до постелі,
вони
ще бодай
кілька хвилин
сятимуть
зі стелі.